

Иван Вазов

Тибър
(сонет)

Влачи, о, старий Тибре, твойте мътни
вълни между травясали стени
и бурени и спомени безсмъртни,
живуци в тез вековни съсипни.

Във твоя шум печални йоще тътне
гръмът на миналите страшни дни,
а твойто име буди във умът ни
рой цезари, триумфи, кръвнини.

Течи, о, Тибре славни, и влачи се
край бурените, кат усоеен смок,
се с тоя мътен шар и прашен ток.

Казал би странникът, че йощ не си се
обистрил, от деня кога срути се
с гръм старий свят край твоя бряг висок.

Рим, май 1884

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4697>]